

PRINS HENDRIK

Met het geheele Nederlandsche Volk is zijn Weermacht diep getroffen geweest door het onverwacht verscheiden van den Prins der Nederlanden, Gemaal onzer hoogvereerde en geliefde Koningin, Luitenant-Generaal à la suite van de Koninklijke Nederlandsche en Nederlandsch-Indische Landmachten, Vice-Admiraal à la suite van de Koninklijke Marine.

Het is duidelijk, dat het ook voor „De Militaire Spectator” eene behoefte is uitdrukking te geven aan zijn gevoelens van diep medeleven in het tweede zware verlies, hetwelk ons Koninklijk Huis enkele maanden na het verscheiden van Hare Majesteit de Koningin-Moeder opgelegd werd.

Het leven en streven van wijlen Zijne Koninklijke Hoogheid, onzen veelgeliefden Prins, voor de Weermacht in het algemeen en in het bijzonder voor de Koninklijke Landmacht te schetsen, beteekent zulks te doen voor het geheele Nederlandsche Volk.

De levensgang van Prins Hendrik toch kende evenmin indeeling in vakken en groepen naar den Staatsrechtelijken, den administratieven, wetenschappelijken, handels- of bedrijfszakelijken aard, als dat zijn welwillendheid en hulpvaardige tegemoetkomendheid zich aan eenigen stand of groep ooit gebonden heeft.

Het is daarom, dat eigenlijk het geheele Nederlandsche Volk den Prins als „zijn Prins” beschouwde, en dat een ieder die meermalen de eer had in persoonlijk contact met Z.K.H. te komen, gevoeld heeft op 3 Juli 1934 met ons Volk een goed vriend verloren te hebben.

Zeker betrof dit ook de Koninklijke Landmacht, waarvoor de Hooge Overledene Zijne bijzondere belangstelling zoo vaak getoond heeft. Ook bij hem, die eens als actief Officier den wapenrok droeg, bleek „het bloed te blijven kruipen, waar het niet gaan kan”.

Ik herinner mij onder vele twee zeer bijzondere oogenblikken in dit opzicht te hebben medegemaakt.

In de eerste plaats des Prinsen ontroerende medeleven in een kleine ceremonie, waarin de toenmalige Minister van Oorlog uit ons „Oorlogskabinet”, Luitenant-Generaal N. BOSBOOM, in 1916 aan zijne Koninklijke Hoogheid in mijne tegenwoordigheid het 15-jarig Dienstkruis als Officier van ons Leger uitreikte en laatstelijk toen afgevaardigden van onze geheele Weermacht den betreurden Gemaal onzer Koningin, in Generaalsuniform gekleed, mochten zien te midden van de huidige en oud-Generale Stafofficieren en van de andere vooraanstaande autoriteiten van de Weermacht op de receptie, gehouden ter herdenking van het 120-jarig bestaan van den Generalen Staf, en van harte medelevende in die feestelijke gebeurtenis.

PRINS HENDRIK DER NEDERLANDEN †

De Landmacht heeft er zich steeds in verheugd, dat de Prins ook bijzondere sympathie getoond heeft voor de Koninklijke Marine.

Het zeemansbloed, dat elk rechtgeaard Nederlander meer of minder in de aderen zit, stroomt sneller wanneer ook Hij die, op zoo hooge plaats gezeten, onze landgenoot wordend, van meet af toont den Nederlandschen geest ook hierin juist te vatten.

Hoe moeilijk was het voor Z.K.H., om, nu een actief commando niet wel mogelijk was, toch van daadwerkelijke belangstelling in de Weermacht te doen blijken, en op welke delicate manier heeft de Prins daartoe den weg gevonden, juist wederom op een ons geheele Volk bestrijkend terrein: *Het Nederlandsche Roode Kruis*.

Het schoone van dit levenswerk van Prins Hendrik is wel geweest, dat door Hem aan eene instelling als deze, in oorsprong geschapen om het lot van gewonde krijgslieden te verzachten, met volkomen handhaving van dit doel, een alles bestrijkend karakter gegeven werd ten bate van *het geheele Volk*.

Daarom was het zilveren feest, nog zoo kort geleden door den Prins als Voorzitter van het N.R.K. gevierd, een waarlijk Nederlandsch feest, waarvan niet in de minste plaats de weerklink in de Weermacht getrild heeft.

Hoewel het wellicht van belang zou schijnen in deze herdenking ook de vele kleinere bewijzen van belangstelling bijv. in wedstrijden en vereenigingen der Weermacht te herdenken, zoo zou zulks slechts schade doen aan den schoonen grondslag van den arbeid van onzen Prins, n.l. Zijn hulpvaardigen dienst aan het heele Volk, en daarin dus ook aan de belichaming van ons ideaal

„Volk en Weermacht één”.

De Militaire Spectator brengt dankend eerbiedige hulde aan het voortleven van deze schoone uiting van het in allen eenvoud naar buiten gedragen levensbeginsel van Prins HENDRIK der Nederlanden.

W. RÖELL,

Luitenant-Generaal,

Commandant van het Veldleger, enz.